

COME

Stef
Van Looveren

Confessions

CLOSER

www.comecloser.be

DE SINGEL

middelheim
museum

COME CLOSER

Encounters in Sculpture and Performance

In een tijdperk waarin de grenzen van kunst voortdurend worden verlegd, introduceert het festival COME CLOSER - een unieke samenwerking tussen DE SINGEL, het Middelheimmuseum en de stad Antwerpen - een vernieuwende benadering van de interactie tussen kunstenaars, hun werken en het publiek. Dit initiatief daagt de traditionele opvattingen over kunst uit door niet alleen de fysieke vorm van kunstwerken te transformeren, maar ook door de manier waarop we als toeschouwers met deze werken omgaan en erop reageren. De samenwerking reflecteert niet alleen op hedendaagse kunst, maar ook op ons dagelijks leven, waarin we voortdurend verschillende rollen aannemen en in interactie zijn met onze omgeving. COME CLOSER nodigt ons uit om onze gebruikelijke rollen te heroverwegen en nieuwe te verkennen, een speelse uitnodiging om anders naar onszelf en onze interacties te kijken.

In het kader van COME CLOSER presenteert DE SINGEL vier podiumproducties. Voor de zomersluit maak je werken mee van Florentina Holzinger en Amanda Piña, in september vervolledigen Stef Van Looveren en Anthea Hamilton de line-up. Bovendien onthullen we met trots een indrukwekkende, permanente installatie van Temitayo Ogunbiyi, een visueel ankerpunt op het vernieuwde plein voor DE SINGEL.

**Volledig programma in
DE SINGEL en Middelheimmuseum:
www.comecloser.be**

STEF VAN LOOVEREN

CONFESSIONS

do 29, vr 30, za 31 aug 2024
20:00, Rode zaal

Theater

Deze voorstelling duurt
ca. 1 uur.

Opgelet, het kan best warm
worden in de zaal. Er wordt
gebruik gemaakt van een
stroboscoop en luide muziek.

Gelieve je GSM uit te schakelen
& geen foto's of video's te maken.

CONCEPT, PERFORMANCE

Stef Van Looveren

GELUIDSONTWERP

Gizem Karaosmanoglu a.k.a. KOO

LICHTONTWERP

Anne Meeussen

PRESENTATIE

ihkv. Come Closer. Encounters in Sculpture
and Performance

MET DANK AAN

Petra Van Brabandt, Astrid Bonte, Rosa
Vermeulen, Yanni Loenders, Chloé Fernandes,
Seppe Clearbout, Emma Crombé, Gayaneh
Decoster, Gonca Dilcan

productie: Janne Coonen, Rachel Alvarez Rodriguez
coproductie: DE SINGEL

In 2022 ging beeldend kunstenaar Stef Van Looverens eerste live performance Radical Hope - Eye to Eye in première in DE SINGEL. Een overweldigend succes, dat ook te zien was in het Münchner Volkstheater en de Sophiensaele in Berlijn. Radical Hope was een transgressieve performance die op een gevoelige manier normatieve opvattingen over gender en het lichaam uitdaagde. Voor hun tweede live performance CONFESSIONS gaat Van Looveren solo. Door middel van hun lichaam en een brede waaier aan emotionele en maatschappelijke stadia worden onze identiteitslagen onderzocht.

Van Looverens werk laat zich niet onder één noemer vatten. Die combineert video met performance in sculpturale installaties. Hun exploratie van het lichaam laat zich inspireren door een hybride mix van elementen: religieuze iconografie, technologie, populaire cultuur en BDSM. Van Looveren gebruikt materialen zoals silicone, was en metaal, die transformatie en overgang symboliseren. CONFESSIONS is een uitgelezen kans om kennis te maken met de intense wereld van Stef Van Looveren.

“IK HEB HET HELE ARTISTIEKE PARCOURS ERVAREN ALS EEN BEKENTENIS”

Oorspronkelijk was je actief als beeldend kunstenaar. Nu lopen het beeldende en het performatieve meer door elkaar in je werk. Watervaar je als het grote verschil tussen de museale installaties en live performance?

“Ik denk dat het grootste verschil tussen een installatie in een museale context versus een theatrale setting als DE SINGEL de manier is waarop de performance wordt opgebouwd. Een performance in een museale context wordt meer als een sculpturale installatie ervaren omdat ze onderdeel wordt van de ruimte. Bovendien zijn we het gewoon om in een museum binnen en buiten te lopen en vrij door de ruimte te bewegen.

Een theatrale context nodigt meer uit om een boog te maken, een ervaring met een duidelijk

begin en einde. Mensen komen binnen in een ruimte en worden geconfronteerd met een immersieve ervaring. Performance in het theater is een vorm waar meer storytelling bij komt kijken. Ook heb je meer technische mogelijkheden en kan je met bijvoorbeeld licht, geluid of geur een heel universum creëren. Bij een installatie in een museum of galerie worden de blik en de ervaring van de kijker minder geleid en moet je als kijker het verhaal zelf samenstellen. Dat is voor mij het grootste verschil en ik speel graag met het onderscheid tussen beide.

Door te bewegen tussen verschillende contexten kan ik mezelf als kunstenaar telkens weer heruitvinden. Hoewel ik vertrek vanuit gelijkaardige intenties, brengt iedere setting een heel andere ervaring teweeg. Dat zorgt

ervoor dat er op een heel andere manier gekeken kan worden naar dezelfde vragen rond identiteit, seksualiteit en de rituelen daarrond. Die verschillende contexten waarin het werk zich voortbeweegt, wordt onderdeel van een *body of work* dat zichzelf kan *shape- shiften*. En toch verandert de kern van waaruit ik vertrek niet. Mijn werk blijft dezelfde vragen en problematieken centraal stellen en zoekt steeds het vuur en de hoop op.”

Je ziet het werken in verschillende ruimtes dus als een kracht?

“Ja. Het geeft telkens een andere kijk op wat het betekent om mens te zijn. Dat is hetgeen wat me altijd heeft geïnteresseerd; om nooit vast te hangen aan één context of vorm, noch aan een identiteit. Dat voel ik in mijn persoonlijke parcours enorm. Performance gaat in dialoog met niet enkel de fysieke ruimtes of institutionele context, maar ook met het meer metafysische en spirituele. De relatie tussen lichaam, geest en ziel. Wij als mens zijn ook opgebouwd uit verschillende ruimtes, waarin energieën, perspectieven of emoties reizen. Er ontstaat iets heel bijzonders wanneer die verschillende ruimtes onderdeel worden van de praktijk en het werk.”

In jouw videowerk en performances ben je steeds te zien in een veelheid aan gedaantes, wat is volgens jou de kracht van transformatie?

“De kracht van transformatie is volgens mij dat het hand in hand gaat met *possibilities*. De mogelijkheden waarop dingen vast lijken te lopen en toch altijd een groei teweegbrengen, hoe pijnlijk ook. De mogelijkheid om ons hart open te blijven stellen aan de veelheid die we kunnen zijn als mens, en dat we nooit dezelfde persoon hoeven te blijven

die we denken te zijn. Er zijn momenten waarop we beïnvloed worden en dingen meekrijgen van onze omgeving die we ons eigen maken. Het is mooi om daar kritisch tegenover te staan en te beslissen: dit is geen deel meer van mij. Die periodes van verandering creëren nieuwe gedaantes, fases waar we doorheen moeten om steeds dichterbij onszelf te komen.

Daarom denk ik dat transformatie oneindig en veelzijdig is. We zijn continu in transitie. Daarin zit de kracht om mislukking en pijn om te zetten in een nieuwe geboorte. Om opnieuw zaadjes te planten, dingen te accepteren en opnieuw te beginnen, te groeien en oneindige wedergeboortes te verwelkomen. Als cyborgs of chimera's komen we dichterbij onszelf en bij elkaar.”

Na de groepsperformance Radical Hope – Eye to Eye uit 2023, sta je nu solo op scène. Vanwaar het verlangen om alleen op scène te staan?

“Ik ben door twee bewogen jaren gegaan, waarbij bepaalde plannen heel anders zijn gelopen dan ik had gedacht. Door die veranderingen ben ik terug naar de kern moeten gaan. Ik werk heel graag met meerdere mensen en mijn werk gaat ook over die veelzijdigheid, niet alleen van gedaantes maar ook de diversiteit aan lichamen en identiteiten. Over hoe die samenkomen en gecreëerd worden. Voor het verdere verloop van mijn parcours als kunstenaar was het belangrijk om even terug te gaan naar de kern: wie ben ik in al die vraagtekens en theorie, al die materie?

Ik denk dat ik heel erg vereenzelvigd geweest ben met mijn werk door mijn lichaam in te schakelen als communicatiemiddel, maar er is ook een moment waar je dat terug kritisch in vraag mag stellen. Jezelf terug lostrekken

om te zien wie er achter het werk schuilt. Dit werk heeft ruimte geboden om al die vragen te behandelen, om in alle eerlijkheid in het vuur te durven kijken dat de creatie mogelijk maakt. Vandaar ook de titel *CONFESSIONS*; het hele artistieke parcours heb ik ervaren als een bekentenis.”

In CONFESSIONS versmelt je lichaam met technologie en industriële materialen. Hoe ziet volgens jou het lichaam van de toekomst eruit?

“Een groot onderdeel in de performance speelt met glas als metafoor voor mogelijke toekomstbeelden. Glas is een materie die heel wijs is, gemaakt van zand, kalk en soda dat op een heel hoge temperatuur wordt gesmolten. Die materie kan heel veel vertellen over het lichaam van de toekomst, en belichaamt het toekomstig lichaam voor mij. Het mooie aan glas is hoe het een samenstelling is van natuurlijke bronnen die er altijd al zijn geweest.

Als het opwarmt, smelt het samen als een soort honing, zacht en vloeïend. Het straalt een krachtig warm licht uit, het is flexibel en kan in oneindig veel vormen bewegen en is enorm buigbaar. Als het afkoelt en kouder wordt, wordt het steeds harder. Wanneer het koud is, wordt het ook heel breekbaar en doorzichtig, het wordt heel fragiel maar ook reflecterend en als het breekt, is het scherp en kan het je kwetsen. Maar het kan ook opnieuw smelten wanneer je het opwarmt en een nieuwe gedaante aannemen. Met glas werken is iets heel zorgzaam, als je het wil blijven bewerken, vormen en laten groeien moet je het warm houden.

Het heeft geen geslacht, gender of seksualiteit. Op die manier is het ook non-binair, het is zowel buigbaar als breekbaar, warm en koud. Voor mij staat het symbool voor hoe ik naar het lichaam

van de toekomst kijk. Het is alles, en het is continu in verandering.

Vanuit het werken met glas denk ik na over wat de toekomst van de mens kan betekenen en hoe het lichaam eruit kan zien. Soms betekent dat misschien teruggaan naar alles wat er altijd al was, in en rondom ons. In deze performance is gesmolten glas een metafoor hiervoor, een vuur dat ons binnenste en ons bestaan in vraag stelt en al hun veelzijdigheid spiegelt.”

Simon Baetens

Stef Van Looveren (die/hen/hun) is een Antwerpse multidisciplinaire kunstenaar. Die studeerde Schone Kunsten aan Central Saint Martins, Londen en Sint Lucas, Antwerpen. Stef Van Looveren's praktijk vertaalt zich in video-installatie, foto, sculptuur en performance. Van Looveren gebruikt de installaties als een poging om de performativiteit van ons menselijk gedrag te reflecteren en te ontmantelen. Door op speelse wijze onze sociale gedragingen en onze beeldcultuur na te bootsen, beweegt hun werk zich in de richting van een surrealistisch gebaar. Hun werken waren onder andere te zien in München, Brussel, China en New York en werden in 2016 bekroond met de Wild Card prijs van Morpho.

BINNENKORT IN DE SINGEL

CHRISTIANE JATAHY

HAMLET - DANS LES PLIS DU TEMPS.

NAAR WILLIAM SHAKESPEARE

Beleef een radicale herinterpretatie van Shakespeares meesterwerk *Hamlet* in de handen van Christiane Jatahy. Het hoofdpersonage ontwaakt niet langer als het symbool van mannelijke weemoed, maar als een vastberaden vrouw, klaar om de rekening met haar verleden te vereffenen. Jatahy's interpretatie belicht de strijd tegen machtsstructuren en de noodzaak om persoonlijke daden onder ogen te zien. Omringd door geesten - waaronder haar moeder Gertrude en verloofde Ophelia - onthult Hamlet de kracht van herinnering en revolutie.

De Braziliaanse Christiane Jatahy vestigde haar naam als schrijfster en theatermaakster met een werkwijze waarbij vaak een klassieke tekst uit de Europese literaire canon als basis dient. Door deze teksten in de context van onze tijd en van haar eigen culturele achtergrond te plaatsen, verandert ze de dynamiek van de verhalen die we allemaal kennen op dramatische wijze. Door audiovisuele beelden te confronteren met live performance roept Jatahy vragen op over wat 'echt' en wat 'geënceneerd' is, over wie bepaalt hoe en wat en in welk tijdsbestek we werkelijk zien. In 2022 kreeg Jatahy de Gouden Leeuw op de Biënnale van Venetië voor haar hele theatrale oeuvre. Mis deze kans niet om een klassieker opnieuw te beleven, verrijkt met een krachtig, actueel perspectief.

VR 6 - ZA 7 DEC 2024
20:00 / RODE ZAAL / € 10 → € 42

Encounters in Sculpture
and Performance
07 Jun — 29 Sept 2024

Temitayo Ogunbiyi
Florentina Holzinger
Amanda Piña
Elen Braga
Stef Van Looveren
Anthea Hamilton

knack

De Standaard

WWW.DESINGEL.BE